

[Knud Lind]

laver »spis gratis«-aktioner. En hr. Bolvig i Kanal 22 i går havde sin egen lille demonstration angående love og regler.

Moralen undergraves ikke af børnene, den undergraves af samfundet, den undergraves af forældre og af dem, som skal passe på børnene. Forældrene har også en del af skylden. De overlader børnene til de pædagogiske lappeskræddere, hvis moralske opfattelse af dit og mit ud fra politiske synspunkter går henimod det totalitære, socialistiske samfund, hvor man vil have, man vil have, og det skal være gratis hele vejen igennem.

Børn bliver oplært til, at de skal have i pose og sæk: taxakørsel til fritidshjem, støttepædagog i hjemmet, specialundervisning, alt sammen som en ret. Men ingen pligter, ingen moral! Forældrene har også svigtet moralen, og det har skolen og samfundet også.

Børn er som sagt ikke onde eller kriminel fra fødslen. De bliver præget af deres omgivelser, der fortæller, at det er forkert at udstille varer i købmandsforretninger, så børn kommer til at stjæle. Hvis nu de samme børn af forældrene forinden havde fået at vide, at uagtet købmanden har stillet varerne frem, idet det nu er den måde, som det kører på i dag, skal du holde fingrene fra de varer, og børnene havde forstået denne lektie, så havde de jo ikke stjålet dér. Men man laver en slags omvendt bevisbyrde og fortæller, at det er købmændene, det er alle de andre, der er skyld i, at disse stakkels børn stjæler.

Det er altså et spørgsmål om moral, som tydeligt afspejler sig i hele samfundet, et spørgsmål om moral, som går helt her ind til folketinget, hvorfra en del af tingene formentlig udspringer.

Der gives ikke nogen patentløsning. En af de ting, som man har nævnt fra justitsministerens side, er politiets kriminalpræventive oplysning i skolerne, og det er korrekt, at man nok bør sætte lidt mere ind dér og sige til børnene: det må du ikke, og sådan gør man ikke. Det er moralen, og så er det et spørgsmål, om ikke det ville være rart, om der var nogle, der sagde til dem: du har formentlig ikke fået at vide, at du ikke må stjæle, men hvis du gør det, sker der det og det i sidste instans, når du har fået tiltalefrafald nr. 253.

Når de har fået en hel masse tiltalefrafald, kan der ske det kedelige, at efter at have stjålet 50-100 personmotorvogne er der en ung

mand, som har nået sine 21-23 år, der går hen og stjæler en cykel, og så får han 3 måneders ubetinget fængsel. Man kan nok sige, at han er kommet skævt ind på samfundet for alvor! Han kan ikke rigtig se proportionerne i det; efter at have fået tiltalefrafald for at have stjålet for mange hundrede tusinde kroner, går han hen og stjæler en gammel damecykel, når han er blevet 21 år, og så får han 3 måneders ubetinget. Man kan her spørge: bør straffeforanstaltningerne for unge laves om, så de passer til de unge, og så de virker generalpræventivt?

Med de mange tiltalefrafald tror jeg personlig, at man gør de unge en bjørnetjeneste. Man kan spørge, om man burde have en tidligere indtræden af en noget kortere straf, som slet ikke skal kunne sammenlignes med de straffe, man ellers har i straffeloven, og hvis man skulle have en sådan, burde man have specialafdelinger for det, man kalder førstegangsforsøelser, så de unge ikke bare blev kørt ind på linje med alle de gamle rotter, som så sagde: nu skal du se, du var bare dum. Du skal finde ud af det på en helt anden måde, nu skal du have en fidus af mig. Og så kan de komme ud at lave endnu mere. De, som for en førstegangsforsøelse eventuelt får en straf af ganske kort varighed, skal simpelt hen ikke under nogen omstændigheder sammen med de andre, som kan forkvakle dem endnu mere.

Mette Madsen (V):

De initiativer på det kriminalitetsforebyggende område, som justitsministeren omtaler, er helt i tråd med venstres opfattelse af, at kriminalitetsforebyggelsen må indtage en central plads i det kriminalpolitiske arbejde. Kriminalitetsforebyggelse er jo ikke blot et spørgsmål om, hvilke sanktioner der skal bringes i anvendelse over for lovovertrædere, og om opdagelsesrisikoen. Det er også et spørgsmål om mange ting, som allerede har været nævnt her i dag, som opvækstvilkår, ungdomsarbejdsløshed, spiritusmisbrug osv. Det er i høj i grad et spørgsmål om gennem orientering i skoler og på anden måde at medvirke til, at de unge forstår, at det hverken er smart eller in, eller hvad det nu hedder, at begå kriminalitet, og det drejer sig også om en realistisk orientering om, hvad det kan føre til på længere sigt, hvis man